

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๑๐๘/๒๕๕๙

ศาลปกครองกลาง

ศาลจังหวัดนครปฐม

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ประมวลกฎหมายที่ดิน

แม้คดีที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งของเจ้าพนักงานที่ดินที่ให้ออกโฉนดที่ดินให้แก่ นาย อ. อันเป็นการใช้อำนาจวินิจฉัยสั่งการของเจ้าพนักงานที่ดินในการสอบสวนเปรียบเทียบสิทธิในที่ดินระหว่างผู้ฟ้องคดีกับ นาย อ. และขอให้กรมที่ดินชดใช้ค่าเสียหายจากการที่เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย จะเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และกระทำละเมิดอันเกิดจากคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ แต่เนื่องจากข้อเท็จจริงได้ความตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การว่าผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้อง นาย อ. กับพวก ต่อศาลจังหวัดนครปฐม ขอให้ศาลพิพากษาว่าโจทก์เป็นผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินแปลงเดียวกันกับผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเป็นคดีนี้ ซึ่งการที่ศาลในคดีนี้จะวินิจฉัยว่า คำสั่งของเจ้าพนักงานที่ดินที่ออกโฉนดที่ดินให้แก่ นาย อ. ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และเป็นละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ ศาลจำเป็นต้องพิจารณาว่าผู้ฟ้องคดีหรือ นาย อ. มีสิทธิครอบครองในที่ดินพิพาทดีกว่ากัน ซึ่งเป็นข้อพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินและเป็นประเด็นเดียวกันกับคดีที่ผู้ฟ้องคดีฟ้อง นาย อ. ต่อศาลจังหวัดนครปฐม มูลความแห่งคดีทั้งสองจึงเกี่ยวเนื่องกัน เมื่อคดีหลักเกี่ยวกับการพิสูจน์สิทธิในที่ดินอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม ข้อพิพาทในคดีนี้จึงควรได้รับการพิจารณาโดยศาลในระบบเดียวกัน ซึ่งได้แก่ศาลยุติธรรม